

De rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde, ZEVENTIENDE kamer, recht doende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van 10 SEPTEMBER 2003 het hiernavolgend vonnis gewezen :

NOTITIENUMMER

GRIFFIENUMMER

66.72.950/99/7

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE
TEGEN:

op _____, metaaldraaier, geboren te _____,
wonende te _____,

Beklaagd van : te _____, vanaf 1 mei 2000 tot en met datum der dagvaarding :

Bij inbreuk op de art. 2, 99 § 1-6°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 de hoofdfunctie van een onroerende bebouwd goed geheel of gedeeltelijk te hebben gewijzigd met het oog op een nieuwe functie waarvan de functiewijziging vergunningsplichtig is gesteld door art. 2 § 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen, waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, namelijk door :
de hoofdfunctie van een onroerend bebouwd goed geheel of gedeeltelijk gewijzigd te hebben van de functiecategorie verblijfsrecreatie naar de functiecategorie wonen en meer bepaald door het permanent bewonen van een gebouw dat gelegen is binnen een zone die op het gewestplan is aangeduid als "gebied voor verblijfsrecreatie"

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde :

ligging :

aard en oppervlakte : vakantieverblijf 6 a 33 ca
wijk en nummer van het kadaster :

zoals blijkt uit de hier bijgevoegde kadastrale legger dd. 27.12.2001 met artikelnummer _____ toestand op 1.1.2001, en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als :

_____ geboren op _____

die de eigendomstitel hebben verkregen krachtens de akte van aankoop ontvangen op 27.9.1985 zoals blijkt uit het stuk vanwege de Ontvanger dd. 28.12.2001

Gezien de processen-verbaal;
Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn voordracht der zaak en in zijn eis;
Gehoord de beklaagde bijgestaan door Mter.
advocaat te _____ in zijn antwoorden en verdediging;

1. De kwalificatie.

De tijdsbepaling in de omschrijving van de ten laste gelegde feiten dient te worden gepreciseerd als volgt:

- vervanging van de vermelding "datum der dagvaarding" door "14.05.2003".

2. Beoordeling van de feiten.

Volgens de verklaringen in het strafdossier en de behandeling ter terechtzitting blijkt dat beklaagde het litigieuze perceel, ten kadaster bekend als gelegen te

groot 6a 33ca huurt sedert 1997 als standplaats voor een stacaravan. Op 16.03.1999 werd beklaagde op dit adres ook ingeschreven omdat hij er al sedert juli 1997 hoofdverblijf had genomen niettegenstaande zulks niet was toegelaten volgens de huurovereenkomst én zonder vergunning gebeurde van het College van Burgemeester en Schepenen. Op datum van 22.06.1999 werd lastens beklaagde proces-verbaal opgesteld betreffende de permanente bewoning in een zone die op het gewestplan is aangeduid als "recreatiezone".

Op zich is de stacaravan vergund, doch door de ligging is slechts een niet-bestendig verblijf toegelaten. Elke bestemmingswijziging zonder vergunning was niet toegelaten. Door er permanent te wonen heeft beklaagde de hoofdfunctie terdege gewijzigd, terwijl het niet betwist wordt dat hiertoe elke vergunning ontbrak.

Gelet hierop én mede op de overeenstemmende gegevens van het strafdossier en de behandeling ter terechtzitting is aldus genoegzaam bewezen dat beklaagde zich schuldig heeft gemaakt aan het in de tenlastelegging omschreven strafbaar feit.

3. De straftoemeting.

In termen van pleidooien werd namens beklaagde enkel voorgehouden dat hij handelde uit financiële noodzaak en hem op heden nog steeds geen sociale woning werd toegewezen. Een effectieve geldboete zou zijn maandelijks inkomen als bruggepensioneerde (met 980€ /m) al te zwaar belasten, derwijze dat de gunst der opschorting werd verzocht, waartegen het Openbaar Ministerie echter ongunstig adviseerde.

In acht genomen het feit dat beklagde zich zeer goed bewust was van het feit dat hij aan het strijdige gebruik een einde diende te maken, hetgeen nog steeds niet is gebeurd en hij nog geen ernstige inspanningen blijkt geleverd te hebben om zich elders onderdak te verschaffen, acht de rechtbank het niet opportuun hem de gunst der opschorting te verlenen. Een principiële effectieve beteugeling is vereist. Daarentegen kan, gelet op zijn precaire financiële toestand, wel de gunst van het gewoon uitstel worden toegekend.

4. De herstellvordering.

Na onderzoek van de stukken in het strafdossier blijkt dat met betrekking tot het voormeld perceel, op 19.11.2001 in naam van het College van Burgemeester en Schepenen door haar aangestelden werd beslist tot het instellen van een vordering tot herstel van de plaats in haar oorspronkelijke toestand krachtens art. 149 van het Decreet d.d. 18.05.1999 houdende de Organisatie van de R.O. Er werd echter geen dwangsom verzocht (st. 16 ev)

Het staat niet aan de rechtbank de opportuniteit van de vordering te beoordelen. De rechtbank kan enkel vaststellen dat de wetgever in haar stedenbouwkundig beleid geen humanitaire vrijstellingen heeft voorzien die in casu de strikte toepassing van de wettelijke voorschriften zouden kunnen uitsluiten dan wel verzachten, derwijze dat, nu de vordering in naam van het College van Burgemeester en Schepenen noch onwettig, noch kennelijk onredelijk is, noch op enige andere wijze een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur miskent, op die vordering dient te worden ingegaan in de mate zoals omschreven in het dictum.

Ten einde zo maximaal mogelijk rekening te houden met de moeilijkheden van beklagden en hen inzonderheid de kans te geven vooralsnog een andere woning te zoeken, dient de termijn die de rechtbank moet bepalen voor de uitvoering van de herstelmaatregel, zo lang mogelijk worden gehouden, zonder dat zij evenwel de termijn van één jaar mag overschrijden gelet op bepalingen in art. 149 §1 in fine van het voormelde Decreet.

Gelet op de genoemde artikelen en de hiernavolgende artikelen:

art. 91 K.B. 28.12.1950 verv. K.B. 29.7.92 gew. K.B. 23.12.93

gew. K.B. 11.12.01(€); (gerechtskosten)

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetb. van strafvordering, art. 162 182 184 189 190 194;

Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1;

Wetboek van strafrecht, art. 40;

Wet van 29 juni 1964, art. 8 § 1; gew. W. 10.2.1994; (uitstel)-

W. 1.8.1985, art. 28,29; gew. W. 24.12.1993, art. 3; K.B. 18.12.1986, art. 58; (10fr/€10);

EG Verordening nrs. 1103/97, 974/98 & 2866/98 van de Raad van 17.6.97, 3.5.98 &

31.12.98(€);

art. 2,3,4,6,9 Eurowet 78 d.d. 26.6.2000; KB 20.07.2000; (BS 30.8.2000)(€);

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK, RECHTDOENDE :

OP TEGENSPRAAK

Nopens de strafvordering:

Verbetert de tijdsbepaling voor de tenlastelegging zoals hiervoor vermeld onder 1.

Zegt dat er geen redenen zijn om beklaagde de gunst der opschorting te verlenen.

Veroordeelt beklaagde wegens de enige tenlastelegging tot een **geldboete** van 26 EURO, vermeerderd met 40 opdecimen, 130 Euro bedragende.

Overwegende dat de veroordeelde nog geen veroordeling heeft ondergaan tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan 12 maanden en dat men hopen mag dat hij zich voortaan niet meer zal misdragen, gelast gedurende een termijn van 3 JAAR, **GEWOON UITSTEL** van de **tenuitvoerlegging** van de opgelegde geldboete van 26 Euro.

Spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van TIEN EURO, vermeerderd met 40 opdecimen, 50 Euro bedragende, te betalen bij wijze van **bijdrage** tot de financiering van het Fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, namelijk 1 x deze bijdrage lastens beklaagde.

Verstaat dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, de uitgesproken geldboete zal kunnen **vervangen** worden door een **gevangenisstraf** van 8 dagen.

Legt de veroordeelde tevens een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO als bijdrage in de beheerskosten in strafzaken.

Veroordeelt de beklaagde tot de **kosten** van deze instantie, aan de zijde van het OM in hun geheel begroot op de som van 2,99 EURO.

Nopens de herstellvordering:

Stelt uitdrukkelijk vast dat een herstelmaatregel werd geformuleerd met betrekking tot het perceel ten kadaster bekend als gelegen te

groot 6a

33ca.

Dienvolgens, beveelt aan beklaagde over te gaan tot **herstel** van de plaats in haar oorspronkelijke toestand conform de vordering daartoe van het college van burgemeester en schepenen d.d. 19.11.2001 (st. 16);

Bepaalt de **termijn** voor de uitvoering van de herstelmaatregel op **1 jaar** vanaf de dag waarop onderhavig vonnis in kracht van gewijsde zal zijn getreden;

Beveelt dat, voor het geval de plaats niet binnen de door de rechtbank gestelde termijn in de vorige staat wordt hersteld, het college van burgemeester en schepenen ambtshalve in de uitvoering ervan kan voorzien overeenkomstig hetgeen is bepaald in **art. 153** van het Decreet van 18.05.1999 houdende de Organisatie van de R.O.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van :

TIEN SEPTEMBER TWEEDUIZEND EN DRIE,

Aanwezig :

, alleenrechtsprekend rechter in strafzaken,

substituut- Procureur des Konings,

e.a. adjunct-griffier,